

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2014 - 2019

Комисия по заетост и социални въпроси

2014/2157(INI)

3.12.2014

СТАНОВИЩЕ

на комисията по заетост и социални въпроси

на вниманието на комисията по икономически и парични въпроси

относно годишния доклад за 2013 г. на Европейската централна банка
(2014/2157(INI))

Докладчик: Дейвид Каза

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по заетост и социални въпроси приканва водещата комисия по икономически и парични въпроси да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. признава факта, че равнищата на безработицата в ЕС са достигнали върхови стойности през 2013 г. и че общото икономическо положение остава много трудно; отбелязва, че според прогнозите на службите на Комисията от пролетта на 2014 г. безработицата се е увеличила от 11,3% в края на 2012 г. до 12,1% през третото тримесечие на 2013 г.; освен това отбелязва с голяма загриженост положението в еврозоната, където безработицата се е увеличила от високите 11,3% в края на 2012 г. до около 11,9% в края на 2013 г. и може да се задържи на високо равнище от 11,8% през 2014 г.; подчертава факта, че различията между държавите членки по отношение на равнищата на общата и младежката безработица представляват сериозна опасност както за икономическата стабилност на ЕС, така и за социалното сближаване в Европа; подчертава факта, че в своето съобщение от 2 юни 2014 г., озаглавено „Европейски семестър 2014 г.: специфични за всяка държава препоръки. Постигане на растеж“ (COM(2014)0400), Комисията признава факта, че „високите равнища на безработица и социални трудности рушат човешкия и социален капитал на Европа и изискват непрестанни решителни действия“; отбелязва факта, че ако не се предприемат действия или не се създаде положителна среда за насърчаване на инвестициите и растежа, може да се стигне до рецесия в широки мащаби;
2. отбелязва големите различия в равнищата на безработицата между държавите членки, които варират в цифрово изражение от 5% за Германия до 24% за Испания; отбелязва също така, че процентите на младежката безработица са дори по-високи;
3. изразява съжаление поради факта, че равнището на заетост сред младите хора е спаднало от 37% през 2008 г. на едва 32% през първото тримесечие на 2014 г., като повече от 40% от заетите млади хора са на срочен договор, а почти 25% работят на непълно работно време;
4. отбелязва факта, че въпреки предприетите от държавите членки реформи за фискална консолидация с цел повишаване на доверието на инвеститорите, това повишаване на доверието не се е изразило в растеж или по-високи равнища на заетост;
5. отбелязва факта, че социалното положение, особено в държавите, засегнати от кризата, се е влошило сериозно и че от началото на кризата социалните неравенства са се увеличили в две трети от държавите членки; предупреждава, че цяла Европа е изложена на опасност от рецесия поради небалансираните мерки за строги икономии и политическите кризи;
6. припомня факта, че ЕЦБ е обвързана от член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), който гласи, че „при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът взема предвид изискванията, свързани с насърчаването на висока степен на заетост, с осигуряването на адекватна социална

закрила, с борбата срещу социалното изключване, както и с постигане на високо равнище на образование, обучение и опазване на човешкото здраве“, и че е важно тази хоризонтална клауза да се приложи в достатъчна степен във всички области на политиката, така че да се постигнат целите, посочени в член 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС);

7. отбелязва факта, че темпът на създаване на работни места в някои държави членки през четвъртото тримесечие на 2013 г. е бил положителен, макар и слабо изразен, и отбелязва увеличаването на компенсацията, изплащана на отделен служител, в почти всички държави членки извън еврозоната; изразява дълбока загриженост, че в някои случаи е налице подчертан спад в качеството на работните места, увеличаване на несигурните форми на заетост и влошаване на основните трудови стандарти; подчертава факта, че увеличаването на компенсацията, изплащана на отделен служител, наред с другото чрез увеличаване на продуктивността и инвестициите, би могло да е цел на държавите членки от еврозоната; изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващия отрицателен ръст на икономическата дейност, като БВП в еврозоната е намалял през 2013 г., за втора поредна година, а равнищата на безработица са се повишили до такава степен, че дори стабилността на някои държави членки от еврозоната е застрашена; изразява дълбоко съжаление, че ЕС е далеч от постигането на целите за заетост и социалните цели на стратегията „Европа 2020“, като по-специално изостава постигането на целта за намаляване на бедността, предвид факта, че броят на хората, засегнати от бедност, се е увеличил с 10 милиона между 2010 г. и 2012 г., вместо да намалее;
8. признава факта, че процесът на коригиране на счетоводните баланси във финансовия и нефинансовия сектор, в съчетание с висока безработица, са продължили да забавят икономическата дейност в еврозоната през 2013 г.;
9. счита, че влошените счетоводни баланси засягат не само банките, но имат и верижен отрицателен ефект върху предприятията и други частни субекти, тъй като липсата на капитал и финансови средства спъва способността на предприятията да останат конкурентоспособни, да отбелязват растеж и в крайна сметка да запазват и създават работни места;
10. изразява загриженост поради факта, че през 2013 г. общата заетост, както и броят на отработените часове, бележат постоянен спад; настоятелно призовава ЕЦБ да съсредоточи вниманието си върху политики, които могат да обърнат тази тенденция и да помогнат на държавите членки да достигнат своите цели в областта на заетостта съгласно стратегията „Европа 2020“;
11. предвид съобщеното в прогнозите на службите на Комисията от пролетта на 2014 г., че БВП в еврозоната е отбелязал спад от 0,4% през 2013 г. след вече отбелязания спад от 0,7% през 2012 г., поставя под въпрос препоръките на ЕЦБ за благоприятстваща растежа фискална консолидация в средносрочен план, която да гарантира спазването на фискалния пакт, като в същото време стимулира потенциала за растеж и създава възможности за заетост; отбелязва факта, че настоящите политики продължават да акцентират единствено върху икономическия растеж, и припомня необходимостта от приобщаващ, основан на правата и устойчив

подход; подчертава факта, че разпространяването на ползите от растежа в обществото би могло да повиши устойчивостта; счита, че някои структурни реформи, насърчавани от ЕЦБ – особено реформите, засягащи пазара на труда, обезценяването на заплатите, пенсионните реформи и др. – могат да доведат също така до свиване на икономиката; поради това призовава ЕЦБ да обмисли изготвянето на оценка на икономическото и социалното въздействие на тези политики, преди да ги препоръчва;

12. изразява надежда кредитите, които ЕЦБ отпуска на европейските банки, да служат на реалната икономика и на предприятията, които инвестират, като по този начин доведат до създаване на стабилни и качествени работни места и улесняване на екологичния преход;
13. подчертава факта, че паричната политика би могла да бъде важен инструмент за насърчаване на икономиката на ЕС; счита, че ЕЦБ следва да използва паричната политика с цел предоставяне на ликвидност на реалната икономика на ЕС, повишаване на търсенето и увеличаване на качествените инвестиции и създаването на постоянни работни места;
14. приветства потвърждението от страна на ЕЦБ, че и четирите държави, изпълняващи програма, са отбелязали значителен напредък в намаляването на икономическите дисбаланси, като са преодолели липсата на структурна гъвкавост, особено на пазара на труда;
15. отбелязва речта от 22 август 2014 г. на председателя на ЕЦБ, произнесена на годишния симпозиум на централните банки в Джаксън Хоул; призовава лицата, които градят политиката, да извлекат правилните заключения по отношение на паричната и бюджетната политика и политиката на структурни реформи с цел постигане на растеж и създаване на качествени работни места; припомня балансираните забележки, в които се посочва: „Една съгласувана стратегия, целяща да намали безработицата, следва да включва едновременно политики в областта на търсенето и на предлагането както на равнището на еврозоната, така и на национално равнище. Единствено когато стратегията е действително съгласувана, тя може да бъде успешна.“;
16. изразява загриженост относно обема на публичните и частните инвестиции в еврозоната, който е останал значително по-нисък от обема през годините преди кризата; подчертава факта, че годишният темп на растеж е продължил да спада и че кредитите за частния сектор са достигнали отрицателни стойности с годишен темп на растеж от -2,4% през декември 2013 г. в сравнение с -0,2% през декември 2012 г.;
17. приветства понижаването на лихвените проценти, предприето от ЕЦБ през май и ноември 2013 г., което понижи лихвения процент по основните операции по рефинансиране до 0,25%; изразява загриженост обаче поради факта, че тези действия досега не са довели до планираните последици от гледна точка на повишаване на равнищата на заетост и стимулиране на създаването на работни места;

18. отбелязва факта, че предприетата от държавите членки фискална консолидация е създала фискална спирачка и спад на заетостта в публичния сектор, което се е прибавило към непрекъснатото свиване на заетостта в други сектори на икономиката;
19. счита, че за да се води борба с нарастващите равнища на безработицата в Европа, следва да се постави по-голям акцент върху политиките, свързани със съвкупното търсене; отбелязва факта, че политиките за фискална консолидация не са довели до планираните резултати;
20. счита, че поставянето на по-голям акцент върху растежа и публичните инвестиции (като пакета за инвестиции в размер 300 милиарда евро, предложен от председателя на Комисията Жан-Клод Юнкер) би допълнило политическите усилия на ЕЦБ за увеличаване на заетостта и растежа в Европа;
21. твърдо вярва, че с оглед на бъдещите демографски промени и промените в глобалната икономика и за да бъде конкурентоспособен ЕС през следващите поколения, следва да се постави акцент върху създаването на висококачествени работни места, като същевременно се запази непокътнат нашият социален модел;
22. отбелязва, че ЕЦБ се позовава на призива на Комисията за непрекъснато подобряване на институционалната уредба на Икономическия и паричен съюз (ИПС), и повтаря в тази връзка позоваването от страна на ЕЦБ на призива на Комисията за предварителна координация на планове за важни икономически реформи, наред с оценките на социалното въздействие; призовава тази координация да бъде подкрепена с изчерпателна предварителна и последваща оценка на социалното въздействие и на въздействието от гледна точка на равенството между половете; подчертава факта, че това следва да се направи само по начин, който гарантира демократична отчетност и прозрачност; счита, че може да се обсъди възможността за разработване на автоматични стабилизиращи механизми, обхващащи целия ИПС и имащи за цел преодоляване на симетричните и асиметричните икономически шокове, като средство за запазване на социалното сближаване, подкрепа на вътрешното търсене и засилване на устойчивостта на единната валута; подчертава, че е важно да бъде своевременно завършен банковият съюз; отбелязва факта, че приемането на трите стълба на банковия съюз, както и прилагането на новите правила за кредитните институции и застрахователните дружества, може да допринесе за възстановяването на устойчивостта на европейския финансов сектор; отново изразява своето становище, че разходите, свързани с несъстоятелността на банковите институции, следва да бъдат поемани от самия банков сектор;
23. подкрепя призива на ЕЦБ за посоченото по-горе непрекъснато подобряване на институционалната уредба на ИПС; счита, че основните проблеми, пред които е изправена понастоящем еврозоната, се дължат отчасти на неправилно функциониращата институционална структура на зоната на единната валута; подчертава факта, че горепосочената предварителна координация на планове за важни икономически реформи следва да бъде справедлива и балансирана;

24. приветства призива на ЕЦБ към държавите членки да постигнат напредък в провеждането на реформите на пазара на труда с цел подобряване на конкурентоспособността, повишаване на потенциалния растеж, създаване на възможности за заетост, увеличаване на приобщаването и оптимизиране на условията за предприятия да създават работни места; счита, че подобни мерки не следва да водят нито до влошаване на качеството на работните места, нито до повишаване на несигурността им; припомня факта, че възстановяването на конкурентоспособността на ЕС посредством прекомерна корекция на разходите за единица труд чрез намаляване на трудовите възнаграждения силно е подкопало покупателната способност на много работници от ЕС, довело е до намаляване на доходите на домакинствата и до спад на вътрешното търсене, като допълнително е подхранило безработицата и социалното изключване, особено в държавите, най-тежко засегнати от кризата; подчертава, че трудовите възнаграждения не са просто средство за икономически корекции, а преди всичко доходите, от които работниците трябва да живеят; призовава ЕЦБ да гарантира, че препоръките по отношение на заплащането няма да увеличат бедността сред работещите или неравенствата в трудовите възнаграждения в държавите членки, или да навредят на групите с ниски доходи, а целта им е да преодолеят разпокъсаността на пазара на труда;
25. твърдо вярва, че постигнатата с тези реформи по-голяма гъвкавост следва да се съпътства от равностойно увеличаване на правата на работниците;
26. отбелязва факта, че тенденцията към намаляване на работното време се обръща, както изглежда, в края на 2013 г., което е признак за възможно постепенно подобрене на пазара на труда; отбелязва също така обаче, че това подобрене все още не се усеща на пазара на труда; подчертава факта, че инвестициите са важни, тъй като те оказват влияние върху търсенето и предлагането в икономиката, като създават работни места, генерират доходи за домакинствата, водят до увеличаване на данъчните приходи, подпомагат правителствата в усилията за консолидиране и насърчават растежа; припомня отново, че е необходимо да се приемат политики, които са благоприятни за инвеститорите, да се съкрати бюрокрацията и да се намали административната тежест; призовава Комисията да увеличи инвестициите в ЕС с 300 милиарда евро, както беше оповестено в политическите насоки, изготвени от председателя на Комисията Жан-Клод Юнкер; отправя предупреждение относно икономическите щети за съвкупното търсене и социалните вреди под формата на обедняване, причинени от вътрешното обезценяване в няколко държави членки в еврозоната, и посочва отрицателните последици в средносрочен план;
27. отбелязва резултатите от първия етап на проучването на Евросистемата за имуществото и потреблението на домакинствата и подчертава значението на това проучване за наблюдение на икономическата и социалната структура на еврозоната, по-специално с оглед извършване на допълнителен анализ на стагнацията и кризата на вътрешния пазар; счита, че може да се проведе проучване с цел идентифициране на лицата, живеещи под прага на бедността, както и на тези, които са жертва на социално изключване;

28. изразява загриженост относно продължаващото понижаване на темпа на инфлацията в еврозоната от 2011 г. насам и предупреждава за сериозната опасност от дефлация;
29. припомня факта, че мандатът на ЕЦБ, включващ две цели по отношение на паричната политика, съгласно приетото в Договорите, е не само да поддържа ценовата стабилност (член 2 от Устава на ЕЦБ), но и да преследва насърчаването на устойчив икономически и социален прогрес и пълна заетост (член 3 от ДЕС);

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	2.12.2014
Резултат от окончателното гласуване	+: 39 -: 7 0: 5
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Guillaume Balas, Brando Benifei, Vilija Blinkevičiūtė, Enrique Calvet Chambon, Ole Christensen, Martina Dlabajová, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Danuta Jazłowiecka, Agnes Jongerius, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Zdzisław Krasnodębski, Kostadinka Kuneva, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Emilian Pavel, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Sven Schulze, Siôn Simon, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Ulla Tørnæs, Marita Ulvskog, Jana Žitňanská
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Daniela Aiuto, Maria Arena, Georges Bach, Deirdre Clune, Karima Delli, Tania González Peñas, Paloma López Bermejo, António Marinho e Pinto, Edouard Martin, Joachim Schuster, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Monika Vana
Заместник(ци) (чл. 200, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	David Coburn